

Pogledi

Br. 58/59 maj/avgust 2010.

BOSI fest

str. 3

XI Olimpijski dani

str. 4,5

Drinska regata

str. 12-14

Šahovski festival u Senti

str. 16,17

Bilten

Doma za odrasla invalidna lica

PoglediAdresa: Autoput 18; Zemun, tel.319-32-42
www.domzaosi.org.rs

ŽIRO-RAČUN: 840-676661-64
(sa naznakom za BILTEN)
Uprava za javna plaćanja pri
Ministarstvu finansija

Za izdavača: *Utjeha Ščekić***Glavni i odgovorni urednik:***Dušan Đurović***Lektor:** *Ivana Zuber***Tehnički urednik:** *Ljubica Muzički***Marketing:** *Željko Dimitrijević***Redakcija:***Durđica Lazić, Momčilo Ružičić, Saša Popović, Tanja Vojvodić, Aleksandar Bojčević, Zorica Filipović, Branko Milinković***Spoljni saradnici:***Prim. dr Bogdanka Čabak*

e-mail:

usd_zemun@yahoo.com
dominv@sezampro.yu

ŠTAMPA

“Pekograf”ul. Vojni put 258 b, Zemun
tel. 314-91-66**Tiraž 300****MOJ POGLED**

Da je lopta okrugla najbolje svedoči proteklo svetsko prvenstvo u fudbalu na kome smo imali prilike videti razna iznenađenja i obrte kao i da je sve moguće. Možda, gledajući sve to možemo biti optimisti da će i ova naša lopta na kojoj živimo da se okrene i da će stvari krenuti na bolje. Možda očekujemo previše, možda i ne može baš toliko da se okrene da bi nama krenulo, ali okrenimo se bar mi oko sebe, ako ništa više i pronađimo nešto lepo, što će nam pokazati da sve ovo nije uzalud i da se vredi boriti za neko bolje sutra, koje po svim zakonima prirode mora doći, pa taman i čudo nam za to bilo potrebno. Već predugo govore da će valjda jednom biti bolje, skoro čitav svoj život slušam tu rečenicu i ona se nastavlja, ako zanemarimo i one koji kažu, ma može i gore? Nadam se da oni neće biti u pravu i da će stvarno doći neko normalno vreme u kojem ćemo moći normalno da radimo, živimo, odlazimo na odmore, ne razmišljajući o tome kako ćemo posle da se pokrpimo, da će doći vreme normalne ljudske komunikacije, dijaloga, da kažete šta mislite, a da vas pri tome nitko ne prekida i da vas sasluša, pa da vam kaže svoje argumente ako se ne slaže sa vama ili da potvrdi rečeno. Ovo još uvek može da se gleda kao vreme monologa u kojem ljudi ne slušaju jedni druge uopšte, nego dok jedan priča, drugi ili priča paralelno na drugu temu, koja njega tišti ili pak svo vreme razmišlja kako je njemu dobro dok sluša tuđu muku, pod geslom, nisam ja najgori ima i gore. Dokle god budemo tako razmišljali nema nama napretka, ako nam je parameter neko ko je gori ili u lošijoj situaciji od nas, a ne neko ko je veseo, dobro raspoložen, uspešan, sa dovoljno smisla za rizik da i u ovo vreme pravi radikalne promene i upusti se u nešto zarad ostvarenja sopstvenih ciljeva. Ako budemo čekali da se sve kockice nameste nikada nećemo ništa uraditi već treba da ispucamo tu loptu sa centra i da je vodimo polako našom zamišljenom putanjom, pa će valjda ući u gol i dati rezultat. Najgora je varijanta ušuškati se u ovu učmalu realnost i čekati. Jeste da kažu strpljen spašen, ali dokle više? Pokušajmo bar da u našim glavama učinimo taj početni udarac pa će valjda sve krenuti na bolje, jer jedino sebe možemo menjati, nikoga više.

*Ivana Zuber, defektolog Doma***LIČNA KARTA DOMA.**

Dom za odrasla invalidna lica je ustanova socijalne zaštite, namenjena za trajni smeštaj odraslih (20-65 godina), telesno invalidnih lica. U Domu je smešteno 80 osoba, sa dijagnozama mišićne distrofije, cerebralne paralize, multipla skleroze, kvadriplegije, paraplegije i sl.

Dom je smešten u blizini K.B.C. Bežanijska Kosa, na periferiji grada Zemuna.

Adresa: Autoput broj 18, Zemun

Telefoni:Udruženje stanara Doma

Tel/Faks 011/26-07-336 www.usd.rs

Socijalni radnik, psiholog, defektolog

Tel. 011/26-07-335

Računovodstvo Tel. 011/26-07-337Doktor i ambulanta Tel. 011/26-07-338

BOSI FEST

Prvi međunarodni filmski i televizijski festival osoba sa invaliditetom

Željko Dimitrijević i Darko Ivić

*Vladimir Pešić i Zoran Alimpić
posetili su naš štand*

Zatvaranje festivala

U Domu sindikata u Beogradu od 28. do 30. maja održan je Prvi međunarodni filmski i televizijski festival osoba sa invaliditetom (Bosi FEST) u organizaciji Hendi centra "Koloseum", sa idejom da iskoristi medije i zagovara i promoviše ravnopravnost osoba sa invaliditetom u umetnosti, obrazovanju, sportu i životu uopšte. Realizaciju ovog festivala pomogao je Sekretarijat za kulturu. Suorganizatori su "Šumatovačka" - Centar za likovno obrazovanje, Savetodavno telo osoba sa invaliditetom pri kabinetu gradonačelnika Beograda, Udruženje stana Doma (USD) i Asocijacija umetnosti i medija.

Podnaslov ovogodišnjeg trodnevnog festivala jeste "Nevidljive razlike i vidljive sličnosti", a teme su kultura, sport, turizam i obrazovanje.

U Plavom salonu Doma sindikata i salonu Skupštine grada predstavljeni su filmovi koji su stvaralaštvo osoba sa invaliditetom.

Pored glavnog filmskog programa (takmičarski i revijalni), Bosi fest 2010. sadržao je i svakodnevni prateći program: kreativne radionice (likovna i foto-radionica), izložbe, muzički, scenski program, dečji program, sajam i tribine iz oblasti sporta, obrazovanja i zapošljavanja osoba sa invaliditetom.

24 NVO, među kojima USD i Sportsko-rekreativno udruženje "Sve je moguće" imali su svoje štandove gde je predstavljeno stvaralaštvo osoba sa invaliditetom.

Festival je otvorio Darko Ivić, koji je i sam u kolicima, predsednik Savetodavnog tela osoba sa invaliditetom pri kabinetu gradonačelnika Beograda a pisustvovali su i pomoćnik ministra za rad i socijalnu politiku Vladimir Pešić, Zoran Alimpić, zamenik gradonačelnika Beograda i mnogi drugi.

Bila je ovo dobra prilika da osobe sa invaliditetom ali i oni koji to nisu, vide šta sve to mi možemo i kako živimo - to su na pravi način kroz ova tri dana pokazali članovi USD-a u sklopu kreativne radionice "Vredne Ruke", na licu mesta stvarali su svoje unikatne radove na oduševljenje svih prisutnih i razbili mnoge predrasude o radu i upornošću osoba sa invaliditetom.

Festival je zatvorio naš najuspešniji paraolimpijac Draženko Mitrović.

I pored svih propusta organizatori su zadovoljni, želja im je da ova manifestacija postane tradicionalnog karaktera, naravno uz mnogo veći odziv samih NVO osoba sa invaliditetom.

Zorica Filipović

XI OLIMPIJSKI DANI

U periodu od 10-29.juna, Udruženje stanara Doma (USD) je realizovalo TRADICIONALNE, 11-te OLIMPIJSKE DANE, povodom godišnjice postojanja Ustanove.

Iako smo mislili da je prošlogodišnji broj učesnika nemoguće uskoro nadmašiti, srećom demantovani smo još na samom početku. Uz šator na terenu, živu muziku popularnog orkestra MASINO BEND ugostili smo u jednom trenutku preko 350 gostiju.

11-te Olimpijske dane otvorio je MITROVIĆ DRAŽENKO, naš član, naš drugar, ali i naš najuspešniji ATLETIČAR, osvajač 3 zlatne medalje na nedavno održanom Evroskom prvenstvu u Holandiji, takođe "vlasnik" Svetskog rekorda u bacanju diska.

Prvog dana, na svečanom otvaranju, po tropskoj temperaturi održano je ekipno takmičenje u kuvanju goveđeg gulaša, učestvovalo je 22 ekipe (66 takmičara) iz nekoliko gradova Srbije.

Žiri koji je ocenjavao čiji je gulaš najbolji sačinjavali su:

Vlastimir Golubović - selektor atletske paraolimpijske reprezentacije,

Dara Gravara - Stojanović,

Milan Obućina - Obule,

Srđan Zgonjanin - Kapetan,

Tanja Petrović - predsednica žirija - član Olimpijskog komiteta Srbije.

Po zbirnim ocenama žirija plasman je bio sledeći:

I mesto - ekipa A.S.Nikola, sa 69 poena

II mesto - ekipa "Sve je moguće" sa 68 poena

III mesto - Dom Apatin sa 67 poena.

Istog dana, u dvorištu Doma održano je DRUGO Državno prvenstvo u ELEKTRONSKOM PIKADU za osobe sa i bez invaliditeta, disciplina SEDENJE, a u saradnji sa našim prijateljima iz SPU (Srpske pikado unije) koji su došli iz Subotice, da zajedno realizujemo ovo takmičenje. Bilo je ukupno 57 takmičara, prva tri mesta su ipak osvojile osobe bez invaliditeta.

Nakon bombastičnog 10 juna, usledio je jedan relativno miran redosled održanih turnira, u proseku 25-30 takmičara po disciplini. Bilo je takmičara iz Niša, Smedereva, Novog Sada, Aleksinca, Apatina, Moravice, Doljevca, Šapca, Zrenjanina, Stare Pazove, Paraćina, Beograda, Zemuna...

Posebno bih izdvojio open turnir u stonom tenisu, koji je bio među najjačim u Srbiji, jer nije bilo kategorija i klasifikacija, već je volja žreba odlučivala

protivnike. Na turniru je učestvovala većina naših najuspešnijih stonotenisera-paraolimpijaca predvođeni Borislavom Perić-Ranković, koja je osvojila I mesto pobedivši u finalu drugoplasiranog Palikuća Mitra iz Šabca, trećeplasirani Perlić Goran iz Zrenjanina je pobedio Oklobdžiju Dejana iz Smedereva koji se morao zadovoljiti IV mestom.

Tog dana, član našeg Udruženja, bivši paraolimpijac i osvajač mnogih odličja na evropskim i svetskim prvenstvima Nenad Krišanović učino je jedan NEZABORAVNI - NESVAKIDAŠNJI GEST. On je svoja sportska kolica poklonio Sanji Mijatović iz Zrenjanina da bi mogla uspešnije da trenira stoni tenis.

Bilo je tu još interesantnih turnira, recimo u dominama, jambu, remiju, asocijacijama, prec.vožnji elektromotronih kolica..., šahu gde je bilo puno fenomenalnih takmičara oba pola, a dve najatraktivnije discipline **bacanje pločica i bacanje viseće kugle** ostavili smo za sam kraj, za 29.juni nakon kojih je obavljeno proglašenje pobednika u svim disciplinama, podeljeni pehari, medalje, diplome i simbolične novčane nagrade najuspešnijim takmičarima na 11-im Olimpijskim danima.

Takođe proglašen je i najmlađi takmičar, to je ove godine bila osmogodišnja Grbić Jovana.

SVEUKUPNO-NAJUSPEŠNIJI TAKMIČAR 11-ih Olimpijskih dana bila je Filipović Zorica.

Nakon proglašenja usledila je MODNA REVIIJA sa modelima nastalim u Umetničkoj radionici MarijaHAND MADE iz Šabca. Haljine-Modeli su poklon Udruženju, dok su manekenke nosile nakit nastao u našoj kreativnoj radionici "Vredne ruke".

Nakon revije nastavljeno je druženje uz "švedski sto", KOLIBA BEND, i neizbežno pivo na točenje koje nam je i ove godine obezbedio caffè FOKUS.

Pivo, sokovi, i muzika 29-og juna, na svečanom zatvaranju su donatorski, i ja im se ovom prilikom od srca zahvaljujem.

11-te Olimpijske dane je delom finansiralo Ministarstvo rada i socijalne politike, a ostalonedostajuća sredstva Udruženje je obezbedilo od prodaje svojih radova nastalih u kreativnim radionicama i prodajom slika, ulje na platnu nastalih na likovnim kolonijama koje Udruženje takođe tradicionalno realizuje svake godine u drugoj polovini avgusta.

Nije bilo nikakvih primedbi na organizaciju i suđenje.

Za vreme trajanja Olimpijskih dana podeljeno je preko 600 majica sa logoom USD-a i već prepoznatljivim natpisom "Olimpijski dani 2010" što je mnogo više od predviđenog broja, ali nam ta brojka samo služi na čast jer se iz godine u godinu broj učesnika drastično povećava, što nam daje za pravo da sebe smatramo DOBRIM DOMAĆINIMA. Čitava manifestacija je odlično medijski propraćena.

*Predsednik USD
Dimitrijević Željko*

U ovom dvobroju našeg biltena "Pogledi", sagledavamo Dom i situaciju u socijalnoj zaštiti iz ugla sekretara Ustanove Gorana Laskovića.

Sekretar Ustanove - Goran Lasković

Pogledi: Za početak našeg razgovora možete li nam reći nešto više o sebi i otkud baš da se opredelite za Pravni fakultet?

Goran: Završio sam gimnaziju opšteg smera, koja pruža širi spektar obrazovanja, odnosno podjednako su zastupljene kako prirodne, tako i društvene nauke. Tokom četvorogodišnjeg školovanja uvideo sam da mi više "leže" društveni predmeti, a obzirom da je dosta mojih prijatelja upisalo Pravni fakultet, to je bio logičan sled događaja.

Inače, 2002. godine sam završio Pravni fakultet u Beogradu, 2005. sam položio pravosudni ispit, od marta 2008. zaposlen u Domu na poslovima sekretara Ustanove. Oženjen sam i od decembra ponosit otac sada već šestomesečne ćerke.

Pogledi: Pre dolaska u našu Ustanovu, radili ste isto u Državnoj instituciji koja je obrazovnog tipa, odnosno ima drugačije funkcionisanje od našeg Doma. Šta Vas je iznenadilo ili zbunilo povodom te razlike?

Goran: Pre dolaska u Dom, radio sam kao sekretar u gimnaziji. Značajna razlika između ovih Ustanova ne postoji, u pitanju je javni sektor, indirektni korisnici budžeta, tako da se poslovanje ovih Ustanova ne razlikuje. Jedina razlika je u korisnicima, odnosno u školi su to učenici, a u Domu osobe sa invaliditetom.

Inače, nisam radio samo u javnom sektoru. Posle završenog fakulteta, skoro tri godine sam bio advokatski pripravnik, radio sam u Savezu samostalnih sindikata Srbije, nekim privatnim firmama, tako da mi rad u privatnom sektoru nije nepoznat.

Pogledi: Dolaskom u ovu Ustanovu verovatno ste se suočili sa mnogim problemima, odnosno nedoumicama, a neke od tih su radnici koji po godinama mogu da Vam budu roditelji a Vi trebate da im budete pretpostavljeni. Da li ste rešili te nedoumice i kako?

Goran: Apsolutno nisam imao nikakvih nedoumica u vezi sa tim pitanjem. Godine nemaju nikakve veze sa tim, ko nesavesno izvršava radne obaveze, bez obzira na godine, može jedino da se suoči sa posledicama, a sve u skladu sa Zakonom i opštim aktima naše Ustanove. Smatram da sam objektivna osoba, koja može realno da sagleda ko savesno radi, a ko ne...

Pogledi: Prema nekim metodama rada se pokazalo da takozvana pozitivna diskriminacija ima efekta, ima se utisak da i Vi to radite svesno ili nesvesno. Ako to svesno radite, da li je i koliko je moguće primenivati isti aršin za sve i kako?

Goran: Nikoga od korisnika ni po jednom osnovu ne favorizujem, čak sam mišljenja da tzv. pozitivna diskrimi-

nacija nema smisla u našem Domu. Suprotno od toga, globalno, podržavam afirmaciju, odnosno tzv. pozitivnu diskriminaciju određenih grupa, koje se nalaze u nejednakom položaju u odnosu na većinu, kao što su, između ostalog i osobe sa invaliditetom. 2009. godine je donet Zakon o diskriminaciji, koji upravo definiše pojam pozitivne diskriminacije i u kojim slučajevima se određene posebne mere ne smatraju diskriminacijom.

Pogledi: Kako vidite život i rad u ovoj našoj Ustanovi i šta Vam predstavlja najveći problem u radu?

Goran: Problema uvek ima i uvek će ih biti, ali ne bih sad o tome.

Pogledi: Da li smatrate da je ovakav broj radnika optimalan, da li ima negde viška negde manjka ljudstva?

Goran: U Domu radi onoliko zaposlenih koliko je propisano od strane Ministarstva rada i socijalne politike i Republičkog zavoda za zdravstveno osiguranje. Čak imamo i dva, tri radnika više zbog specifičnih potreba naših korisnika. Lično mislim da je potrebno više izvršilaca na radnom mestu negovateljica i portira, ali da bi se to desilo, potrebno je da se donesu novi normativi i standardi, obzirom da su trenutno važeći iz 1993. godine odnose ne samo na smeštaj invalidnih lica, nego i na smeštaj odraslih lica ometenih u razvoju i duševno obolelih lica, što je šira kategorija i u praksi se pokazalo da su različite potrebe u strukturi zaposlenih. Postoje uveravanja da će se nakon usvajanja novog Zakona o socijalnoj zaštiti (javna rasprava o nacrtu tog zakona je u toku) doneti novi pravilnici, koji će se odnositi baš na osobe sa telesnim invaliditetom. Znači, to je sistemsko pitanje, koje bi država, odnosno naše resorno Ministarstvo trebalo da reši.

Pogledi: Sa sigurnošću se može tvrditi da je posao sekretara najnezahvalniji u svim sferama poslovanja, zato nije ni čudo što ih je pre nepunog jednog veka naš najveći komediograf Branislav Nušić skoro uvek uzimao za glavne likove svojih dela. Da li se nekad setite tih likova i kako se osećate u često neprijatnim situacijama, jer ipak smo svi mi od krvi i mesa?

Goran: Posebno je pitanje koje su glavni likovi u satirama Branislava Nušića. Ne znam da li smo čitali iste knjige, ali pretpostavljam da mislite na sekretare - nesposobne državne činovnike koje je Nušić ismevao. Obzirom da nisam ni državni činovnik, a pogotovo ne nesposoban (hahaha), nema potrebe da ih se "sećam".

Inače, verovatno svako od radnika smatra da je upravo njegov posao najnezahvalniji, da upravo on najviše radi i da je njegov posao najznačajniji za funkcionisanje Ustanove. Tako i ja (haha). Šalu na stranu, obavljam poslove za koje sam se školovao i to je to...

Pogledi: Naša zemlja se već deceniju, kako bi se reklo, hrve sa reformama u svim oblastima, normalno je da nisu izuzetak ni Ustanove socijalne zaštite. Šta mislite o tome ko i kako zaista treba da bude korisnik tih Ustanova, sa posebnim osvrtom na našu Ustanovu koja je po mnogo čemu specifična ?

Goran: O reformama u oblasti socijalne zaštite sam malo pre pričao kada sam rekao da je u toku javna rasprava o nacrtu Zakona o socijalnoj zaštiti. U pitanju je jedan od sistemskih zakona u RS i dobro je što javna rasprava traje par meseci i što su uključene sve društvene strukture: predlagači (zaposleni u Ministarstvu rada i socijalne politike, defektolozi, socijalni radnici, pravnici, ekonomisti, lekari... iz ustanova socijalne zaštite, predstavnici sindikata, mnogobrojna udruženja građana i nevladine organizacije). Jedna od ideja vođilja Ministarstva rada i socijalne politike je inkluzija, između ostalih osoba sa invaliditetom u svakodnevni život, što konkretno znači da u Domu budu smeštene samo osobe sa invaliditetom kojima je to neophodno (bez obzira na razloge, socijalni, zdravstveni...), a svako ko ima mogućnosti da živi van ustanove, odnosno sam, naravno uz pomoć personalnih asistenata koje će finansirati lokalna samouprava, da ne bude u ustanovama socijalne zaštite, odnosno u Domu.

Pogledi: Kao što sam naglasio u prethodnim pitanjima, ova Ustanova je specifična po mnogo čemu a naročito po potrebama korisnika koji su opravdano zahtevniji od drugih korisnika Ustanova socijalne zaštite. Šta bi se moglo pobošljati da bi se izbegli česti negativni naboji između dve strane, radnik-korisnik, s tim da izuzemo finansijsku situaciju, jer u osamdeset posto situacija glavnu ulogu igra ljudski faktor ?

Goran: Na ovu temu bismo mogli jako dugo da razgovaramo. Najkraće, potrebna je dobra volja kako kod zaposlenih, tako i kod korisnika. Postojanje međusobno dobrih odnosa, tolerancije i razumevanja su svakako osnovni preduslovi dobrog rada, odnosno izbegavanja nesporazuma na relaciji radnik - korisnik...

Pogledi: I na kraju našeg razgovora vaša poruka za sve nas...?

Goran: Drago mi je kada vidim da i pored svih poteškoća i nedaća sa kojim živite postoji u vama i dalje volja za životom. Nadam se da ta volja za životom i pozitivni duh u vama nikada neće nestati. Nikada nemojte da klonete duhom, nemojte se prepustiti letargiji. Bavljenje raznim aktivnostima kako u Domu, tako i van njega, biće vam sigurno motiv da dalje idete kroz život.

Završimo ovaj razgovor na šaljiv način porukom za sve korisnike Doma: POŠTUJTE KUĆNI RED...

Razgovor vodio Dušan Đurović

IZMEĐU DVA BROJA

01.04.2010.

Gest vredan pažnje, Dr Biljana Zuber - stomatolog iz Ruda, svim svojim pacijentima iz Doma, donela je poklone za Vaskršnji praznik.

02.04.2010.

Za stanare je stigla donacija firme "Imlek".

04.04.2010.

Povodom Vaskršnjih praznika grupa stanara se pričestila na Vaskrs.

06.04.2010.

Udruženje stanara Doma, u sklopu svojih redovnih programskih aktivnosti, organizuje slikarsku radionicu koja će se održavati utorkom, a radionicu će voditi gospodin Mirko Sikimić, akademski slikar.

12.04.2010.

Od Udruženja distrofičara Beograda za stanare - članove pomenutog udruženja, stigla je donacija čokoladi "Najlepše želje".

16.04.2010.

Ministarstvo rada i socijalne politike - sektor za zaštitu OSI raspisalo je konkurs na koji su USD, u partnerstvu sa Domom, konkurisali sa projektom "Radionice u prirodi"

17.04.2010.

Udruženje stanara Doma, u sklopu svoje radionice "Uradi sam" uredili su bacalište na kome redovno trenira naš Draženko Mitrović ali i drugi atletičari sa invaliditetom.

21.04.-25.05.2010.

Udruženje stanara Doma u okviru svojih redovnih aktivnosti organizo-

valo je otvorene turnire: bacanje pločica, viseća kugla IV Memorijalni turnir u remiju - Sećanje na Stojimira Jeftića, trka brza iprecizna vožnja elektromotornih kolica, jamb, i domine.

21.04.2010.

- Istoga dana radilo se na uređenju dvorišta.

23.04.2010.

Šahovski klub "Pogledi" održao je redovnu izbornu Skupštinu, posle radnog dela usledio je tradicionalni turnir povodom petogodišnjice Kluba.

30.04.2010.

Udruženje stanara Doma potpisalo je ugovor sa predstavnicima našeg resornog ministarstva za finansiranje redovnih programskih aktivnosti do kraja 2010. godine.

- Tokom aprila USD posetili su predstavnici Zdravstvenog odbora LDP Novi Beograd sa željom da pomognu u distribuciji radova kreativne radonice "Vredne ruke", kao i da svako u svojim mogućnostima pomogne koliko može.

16.05.2010.

USD kontaktirali su predstavnici NVO "Magično zrno" sa idejom da tokom jula meseca ponovo realizuju prjekat "U društvu je lepše", za naše stanare.

19.05.2010.

U organizaciji ŠK "Pogledi" organizovan je majski šah turnir.

- Stiglo je obaveštenje od Sekretari-

jata za socijalnu i dečiju zaštitu da su podržani projekti: USD-a "Za umetnost nema granice", ŠK "Pogledi" - Šah za sve Senta 2010. i udruženja "Sve je moguće" "Igre bez granica".

25.05.2010.

Radionica "Uradi sam" održana je u prirodi. Farbali su ogradu bacališta za OSI.

- Tokom maja meseca pripremani su XI Olimpijski dani.

05.06.2010.

Članovi ŠK "Pogledi" učestvovali su na najmasovnijoj manifestaciji te vrste kod nas, "Simultanka 1.000 tabli" koju organizuje Šahovski savez Beograda.

- Tokom jula u Domu je izvršena deratizacija i dezinfekcija prostorija.

- U više navrata stizala je donacija firme "Imlek" za stanare i zaposlene.

02.-05.08.2010.

ŠK "Pogledi" organizovao je prvenstvo u šahu. Učestvovalo je 14 takmičara a najuspešniji bio je Nenad Subotić.

U toku su pripreme za VI po redu likovnu koloniju pod nazivom "Za umetnost nema granica" koju organizuje USD u saradnji sa Domom. Koloniju je finansijski podržao Sekretarijat za socijalnu zaštitu grada Beograda i trajeće od 13. - 20. avgusta 2010. Mnogo više o samoj koloniji saznate u narednom broju našeg Biltena.

Priredila Zorica Filipović

Prvog decembra 2009. godine, došao sam prvi put da preuzmem smenu na služenju civilnog vojnog roka u Domu za odrasla invalidna lica u Beogradu, ne znajući šta me čeka. Ostao sam zatečen među svim tim ljudima u invalidskim kolicima. I ja sam, kao i većina, bio pun predrasuda prema njima, ali sam im dao šansu da ih bolje upoznam i da promenim to mišljenje. Iz nekog drugog čudnog razloga, većina ljudi im ni ne pruža priliku da im se približe i da ih upoznaju.

Ne znači da je loš čovek, neko ko ima neki fizički nedostatak, a većina je sklona da o ljudima sudi na osnovi nečijeg spoljnog izgleda i stanja. Svako od nas je mogao da bude u njihovoj koži, niko od njih to nije birao. A u Domu sam upravo uvideo, da bi nadomestili taj svoj fizički nedostatak, mnogi su puni pozitivnog duha i za razliku od svih nas znaju da cene život.

VOJNIK Uroš Vukomanović

Moja priča

Krajem aprila, tačnije 27., posle petogodišnjeg iščekivanja, došla sam na smeštaj u ovu ustanovu, sa željom da ovde pronađem nove prijatelje, kao zamena za porodicu koju nemam.

U stvari, ja imam živu majku, baku i dedu po majci i polusestru po majci, kao i jednog polubrata po ocu. Svi oni žive veoma blizu Beogradu, majka je mlada žena i, na žalost, prosvetni radnik kao i njeni roditelji.

Od rođenja ne živim sa majkom, jer ona nikako i nikada nije htela da prihvati činjenicu da sam ja rođena sa hendikepom, kao da sam ja kriva za to.

Slobodno mogu reći da svi moji drugari kao i ja, koji smo odrasli, što u hraniteljskim porodicama, što u Zavodu za cerebralnu paralizu i razvojnu neurologiju, nismo krivi za teško breme koje nas celog našeg života prati, a to je da se ne možemo uključiti u redovne životne tokove i mislim da je nama mnogo teže nego li onima koji su nas doneli na svet.

Zbog toga nikako ne mogu shvatiti roditelje koji ostave svoju decu samo zato što nisu kao druga. Nijedno dete nije samo htelo da se rodi i kada je već bez svoje volje došlo na svet, oni koji su ga rodili trebali bi preuzeti obavezu i odgovornost za njih.

Detinjstvo provedeno u Zavodu za cerebralnu paralizu u Beogradu, i pored povremeno ružnih momenata, mogu

reći da je za mene bilo lepo, pre svega zbog ljudi koji su tu radili i trudili se da nam nadoknade ljubav i pažnju koju nisam dobijala od porodice i koja mi je nedostajala celog života.

Za vreme boravka u Zavodu, majka me je posećivala, samo po pozivu i to do trećeg razreda OŠ. Nikada me nije vodila u Smederevo, nikada nisam upoznala babu, dedu niti svoju sestricu, iz maminog drugog braka.

Ni sama ne znam koliko puta sam zamišljala kako upoznajem tog jednog člana moje porodice, moju sestricu koja živi sa majkom i koja mi je draga i koju volim iako je nisam nikada upoznala.

Kada sam napunila osamnaest godina, došlo je vreme da pređem u neku ustanovu socijalne zaštite, što je za mene bio veliki šok.

Odjednom, iz jedne poznate i već uljuljkane sredine treba otići negde gde ne znam nikoga.

Želela sam da se smestim u ovu ustanovu, ali pošto nije bilo mesta, otišla sam u Doljevac.

Bila sam zbunjena, očajna... želela sam da nastavim školovanje, nešto vezano za medicinu, od detinjstva sanjam da budem lekar.

Kako bih sebi skratila vreme i obrazovala se, makar samouko i za vreme boravka u Zavodu, kao i u Doljevcu, čitala sam medicinske knjige koje sam dobijala od drugara i psihologa.

Mislim da je moj primer najbolji da se vidi koliko su osobe sa invaliditetom osujećene u školovanju, jer školovali su se samo oni koji su imali bezgraničnu podršku roditelja.

U Doljevcu nikako nisam mogla da nađem neki svoj mir, čeznula sam da ostvarim kontakt sa majkom i sestrom, bakom i dekom ali majka to nikako nije dozvoljavala. Uspela sam da upoznam brata po ocu, ali sve je ostalo na dva kratka susreta, jer on mene doživljava kao stranca.

Ni dan danas nisam videla svoju sestru, mada ona zna da ja postojim i nadam se da će, kada poraste i sama dobiti želju da upozna mene i da će me potražiti jer ja sam umorna od nemoćne trke da je upoznam, da iščekujem poziv a oni da me, po ko zna koji put, samo odbace, a rana je svaki put sve dublja.

Možda sam ja od ove ustanove očekivala da promeni moj život ali sam dolaskom shvatila da čovek svoj život uvek nosi sa sobom i tek dolaskom ovde sam shvatila koliko mi znače pojedini ljudi u Doljevcu.

Nisam sigurna da li ću se navići na život u ovoj ustanovi, ali sam za sada sigurna da želim da se vratim u Doljevac.

Marija Petrović

Jednodnevni seminar Društva medicinskih sestara i tehničara u rehabilitaciji i reumatologiji Srbije u Domu za odrasla invalidna lica - Zemun

Dana 28.05.2010.g. u našoj Ustanovi je održan jednodnevni seminar Društva medicinskih sestara i tehničara u rehabilitaciji i reumatologiji Srbije sa početkom u 12.00 časova. Medicinske sestre naše Ustanove su aktivni članovi Društva od 2004.g.

Seminar je otvorila predsednica Društva Slavica Vićentijević, upoznavši prisutne sa istorijom i samom ulogom Društva kao i planovima za sledeće seminare.

Ispred naše Ustanove sve prisutne je pozdravila direktorka Ivana Stevanović i poželeva prijatan rad i boravak u Ustanovi.

Zatim gl. m. s. Ćurčić Branka je pozdravila goste i domaćine. Također prisutne je pozdravila i poželeva sreću u radu a naše medicinske sestre pohvalila u aktivnom radu u Društvu bivša gl. m. s. Klinike za rehabilitaciju Dr „Miroslav Zotović“ Zorica Vasiljević.

Pred početak rada seminara Predsednica Društva Slavica Vićentijević je pozvala radno predsedništvo a to su : gl. m. s. Branka Ćurčić, bivša gl. m. s. Dr. Zotović Zorica Vasiljević i m. s. Snežana Pavlović (Stari Slankamen).

Posle toga je počeo program seminara. Bila su četiri rada:

- Multipla Skleroza
- Dr Grbić Ljiljana - Dom za odrasla invalidna lica - Zemun
- Nega i lečenje pacijenata sa paraplegijom
- m. s. Nada Smiljanić - Dom za odrasla invalidna lica - Zemun

- Proces zdravstvene nege

- m. s. Olivera Slavov - Klinika za rehabilitaciju Dr „Miroslav Zotović“

- Proces Zdravstvene nege - praktični primeri - paraplegija

m. s. Nada Smiljanić - Dom za odrasla invalidna lica - Zemun

Svi radovi su vrlo dobro ocenjeni od strane kolegica i kolega iz drugih ustanova, nakon prezentacije samih radova razvila se kratka diskusija na temu samih radova i aktivnosti medicinskih sestara u radu.

Za sve učesnike seminara priređen je koktel koji je bio i prilika da se bolje upoznaju i razmene iskustva u radu sa različitim pacijentima i različitim metodama rada.

Želim na kraju da se zahvalim direktorki Doma Ivani Stevanović koja nam je pružila podršku i omogućila organizovanje ovakvog seminara u našoj Ustanovi, također što nam omogućava odlaske u druge ustanove na edukativne seminare.

U lično ime bih se zahvalila i defektologu naše Ustanove Ivani Zuber na pomoći i podršci.

m. s. Smiljanić Nada

Moje iskustvo u Domu

Kada sam se odlučio za civilnu vojsku dosta sam razmišljao gde ću je služiti i to me je zaista mučilo jer sam bio skeptičan kako će se sve završiti. Kada sam dobio rešenje da ću služiti u Domu za odrasla invalidna lica baš i nisam bio zadovoljan. Svi su mi govorili kako će mi biti naporno, čak sam razmišljao da ulozim žalbu i da tražim premeštaj. Međutim, već prvi dan sam shvatio da su ljudi u kolicima sasvim normalni ljudi i da neće biti teško raditi. Kada sam došao, 1. septembra, dobio sam svoje zaduženje. Bilo mi je veoma čudno u početku ali su u Domu prema meni svi bili fer i korektni i to mi je mnogo pomoglo. Moje zaduženje je bilo da idem u transporte. Nekad je bilo lako a nekad baš i nije ali dobro, što se mora - nije teško. Bilo mi je zanimljivo to što sam obišao sve bolnice i upoznao dosta doktora. Dosta vremena sam provodio sa korisnicima i bilo je to lepo provedeno vreme. Nekoma je moja pomoć bila više, a nekom manje potrebna, ali trudio sam se da maksimalno pomognem. Za neke stvari koje mi baš

Naša vojska

nisu bile prijatne da uradim, zamolio bih da to obavi neka od negovateljica i ta molba bi mi bila ispunjena, na čemu sam veoma zahvalan ljudima koji su bili zaduženi za mene. Kako je vreme prolazilo tako je meni bilo sve lakše i lakše. Neke situacije koje su mi u početku delovale kao da su nerešive, postale su rešive. U svakoj od bolnica sam upoznao neke ljude koji su mi još dodatno olakšavali posao. Od svega mi se najviše svidelo radno vreme, to što sam u prepodnevnom satima sve završavao. Bilo mi je izuzetno bitno da ne gubim previše vremena u toku dana i to me je istinski radovalo. U Domu ima mnogo dobrih ljudi sa kojima sam provodio vreme i mogu reći da mi je vojni rok prošao vrlo brzo. Zahvalio bih se svima na odličnoj saradnji.

Nadam se da su ljudi u domu takođe bili zadovoljni sa mnom.

Filip Spasić

IZMEĐU DVA BROJA

07.04.2010.

Na poziv gospođe Mile Džanković, predstavnici USD-a bili su na otvaranju izložbe likovne grupe Umetničke kolonije Sv. Prohor Pčinjski povodom 20. god postojanja u klubu Vazduhoplovstva vojske Srbije u galeriji "Ikar", a sve u cilju uspostavljanja sarednje u narednom periodu.

10.04.2010.

Grupa stanara bila je na spektakularnoj predstavi "Šetnja sa dinosaurusima" u Beogradskoj Areni.

12.04.2010.

Grupa stanara bila je na koncertu Nede Ukraden u Sava Centru.

18.04.2010.

Na poziv Saveza za sport i rekreaciju invalida Beograda učestvovali smo na 23. Beogradskom maratonu.

19.04.2010.

Predsednik USD-a Željko Dimitrijević, prisustvovao je sastanku Savetodavnog tela osoba sa invaliditetom pri kabinetu gradonačelnika Beograda. Dogovoreno je sa Darkom Ivićem, predsednikom NVO "Koloseum" da kreativna radionica "Vredne Ruke" učestvuje sa svojim radovima na "BOSI FESTU" od 28-30. maja u Domu sindikata.

24-25.04.2010.

Radovi kreativne radionice "Vredne ruke" prodavani su na Sajmu kozmetike, u hali četiri Beogradskog sajma. Štand nam je omogućio gospodin Kosta Maksimović, organizator Sajma i direktor Eko-disain studio Group.

29.04.2010.

Predstavnici USD-a, učestvovali su na okruglom stolu pod nazivom "Umrežavanje u cilju suzbijanja nasilja i diskriminacije nad osobama sa invaliditetom" na Novom Beogradu.

09.05.2010.

Na poziv udruženja paraplegičara iz Paračina, predstavnici USD-a i Udruženja "Sve je moguće" bili su prisutni na humanitarnoj akciji dobrovoljnog davanja krvi.

10.05.2010.

U organizaciji opštine Vračar i Hendi centra "Koloseum" održana je tribina "Uspostavljanje servisa - agencije za

psihosocijalnu podršku i personalnu asistenciju osobama sa invaliditetom". Sredinom 2009. godine, uz podršku Ministarstva rada i socijalne politike, počelo se s realizacijom projekta psihosocijalne podrške na teritoriji Vračara. Tribini su prisustvovali Branimir Kuzmanović, predsednik opštine, Vladimir Pešić, pomoćnik ministra rada i socijalne politike, predstavnici Hendi centra "Koloseum", predstavnici beogradskih opština koje su pomogle ovaj projekat i veći broj građana sa invaliditetom. Na tribini je emitovan i film sa izjavama osoba sa invaliditetom koje su koristile usluge personalnih asistenata kako u našem domu tako i van njega.

12.05.2010.

Na poziv Jelice Despot predsednika udruženja "Feniks", jedna grupa članova USD-a, bila je na krsnoj slavi Sv. Vasilije Ostroški u Staroj Pazovi.

14.05.2010.

Jedna grupa članova USD-a bila je na promociji knjige "Uvek ću te voleti" Gorana Suručića koji je vanredni član našeg udruženja.

15.05.2010.

I pored jako loših vremenskih uslova ekipe USD-a i "Sve je moguće" učestvovali su na takmičenju "Zlatni kotlić 2010" u Zrenjaninu. III mesto u kuvanju pasulja, osvojilo je novo osnovano udruženje "Zajedno smo" koje vodi naš Miša Prvulović.

26.05.2010.

ŠK "Pogledi" organizovao je šah turnir "Šah bez barijera" za učenike OŠ "Dragan Hercog" u Zavodu za rehabilitaciju "Miroslav Zotović".

27.05.2010.

Na stadionu Vojne akademije održano je prvenstvo Beograda u atletici za osobe sa invaliditetom. Na ovom takmičenju učestvovali su najbolji atletičari sa invaliditetom iz Beograda, a među njima i prvak sveta i svetski rekorder u bacanju diska Draženko Mitrović, pored njega Miloš Grlica, Jovica Brkić i drugi učesnici ovogodišnjeg Evropskog prvenstva u Holandiji.

29.05.2010.

Zbog velikog interesovanja USD je organizovalo odlazak velikog broja svojih članova na koncertu Džeja Ramadanovskog u Beogradskoj Areni.

12.06.2010.

Na poziv Saveza za sport i rekreaciju invalida Beograda, članovi udruženja "Sve je moguće" učestvovali su na manifestaciji "Dečiji festival koji je održan na Košutnjaku.

14.06.2010.

Predstavnici udruženja "Sve je moguće" bili su na svečanom koktelu povodom 18 godina rada Handicap Interneta koji je zatvorio kancelarije u Srbiji.

21.-27.06.2010.

Na inicijativu Zdravstvenog odbora Opštinskog odbora LDP Novi Beograd na čelu sa Nenadom Uskokovićem, a u saradnji sa Udruženjem stanara Doma za odrasla invalidna lica na Bežanijskoj Kosi i Novobeogradskom kulturnom mrežom, u ponedjeljak 21.06 u 19h u foajeu galaerije "Blok" otvorena je umetnička izložba slika i nakita nastalih kao proizvod stvaralaštva stanara Doma. Na otvaranju izložbe prisustvovali su zamenik predsednika Opštine Miloš Petrović, član Veća Nemanja Cabunac i mnogobrojni slikari i prijatelji Udruženja. Na ovaj način realizovan je deo šireg projekta Opštinskog odbora Novi Beograd čiji je cilj da, u skladu sa trendovima koje praktikuju moderne i razvijene zemlje Evrope i sveta, da se osobe sa invaliditetom uključe u sve tokove društva u kome žive.

13.07.2010.

U opštini Novi Beograd, udruženje "Sve je moguće" za donatore, medije i prijatelje organizacije, organizovalo je prezentaciju sa I Međunarodne drinske regate za OSI na kojoj su prisustvovali gospodin Vladan Đukić - gradski sekretar za socijalnu zaštitu, iz Ministarstva za sport g-din Goran Kreclović, g-din Marko Kantar i mnogi drugi.

Zorica Filipović

Drinska regata

Prva međunarodna Drinska regata za osobe sa invaliditetom održana je u saradnji sa Sportsko-turističkim centrom Bajina Bašta, a uz finansijsku podršku Ministarstva za rad i socijalnu poliku, Ministarstvo za sport i omladinu, zatim donatori "Coca-Cola", "Hellenic", "Knjaz Miloš", kao i članice Udruženja poslovnih žena. Manifestaciju su podržali i pomogli Centar za socijalni rad Bajina Bašta, Crveni krst Srbije, "Lindt", pekara "Uki" iz Beograda i "Sportes" iz Arilja.

Već je postala otrcana fraza, da Sportsko rekreativno udruženje "Sve je moguće" uvek sprovodi originalne i neponovljive aktivnosti, ali ovo što se dogodilo trećeg i četvrtog jula na reci Drini, može se slobodno reći da je u nekim segmentima ljudskih sudbina, odnosno osoba sa invaliditetom donekle ispravljena kriva Drina. Nema onoga ko ne zna onu narodnu izreku "ne može se kriva Drina ispraviti", međutim ta dva dana se Drina ispravila u dušama i srcima posetilaca, koji su došli pod motom "Sve je moguće".

105 osoba sa invaliditetom je učestvovalo na drugoj drinskoj regati. Od Perućca do ušća Rače u Drinu, osobe sa invaliditetom, od kojih je bilo 28 korisnika invalidskih kolica, su proveli, kako kažu, nezaboravna dva sata ploveći najlepšom rekam Evrope.

- Prošle godine se nas 10-tak prvi put spuštalo Drinom i to je za nas bio neverovatan doživljaj. Snimci sa te regate su se vrteli svuda cele godine i za ovu regatu je vladalo veliko interesovanje. Čak su i u Švedskoj, gde smo nedavno učestvovali na sportskim takmičenjima bili oduševljeni, nisu mogli da veruju u viđeno. Ove godine nas je pet puta više, a sigurna sam da će nas, kada se steknu još bolji uslovi, biti znatno više - objašnjava Milada Lazić, predsednica Udruženja "Sve je moguće", koje okuplja osobe sa invaliditetom iz cele Srbije.

Sve je počelo još u subotu kada su osobe sa invaliditetom počele da pristižu iz Beograda, Novog Sada, Zrenjanina, Valjeva, Šapca, Kragujevca, Travnika, Banja Luke, Bijeljine, Zvornika. Za njih je na ušću reke Rače u Drinu napravljeno šatorsko naselje.

- Ovako, pod šatorima nam je mnogo lakše zbog neprilagođenosti smeštajnih kapaciteta. Neverovatni domaćini iz Sportsko-turističkog centra "Bajina Bašta", bez kojih ne bi mogli ovo da napravimo, su nam obezbedili sve što nam treba. Napravili su rampe za invalidska kolica na mostiću, doveli struju i vodu - objašnjava predsednica Milada.

U druženju i raznim takmičenjima, uz roštilj i pečenje, su čekali nedelju i spust od koga su mnogo očekivali.

- Čim sam čula za ovo nisam mogla odoleti. Došlo nas je šestoro iz Banja Luke i jedva čekamo da krenemo niz Drinu. Volimo prirodu i druženje, a ovo je prava prilika za to - sa ushićenjem priča Milena Obradović, korisnik invalidskih kolica iz Banja Luke, kojoj je baš taj dan bio i rođendan.

Uzbuđenje regataša je dostiglo vrhunac na startu regate. Dok su trubači neumorno davali ton veseloj atmosferi vredni domaćini su pomagali regatašima da se ukrcaju u čamce. Sve je urađeno besprekorno i tačno u 11 časova dvadesetak čamaca je krenulo niz plahovitu Drinu.

- Prvi put sam na čamcu, i nemam reči da ovo opišem. Nema nikakvog straha, kada vidim ove iskusne drinske vukove oko mene osećam se sigurno i svima ću preporučiti da dođu sledeće godine - priča Milovan Galić (26), korisnik invalidskih kolica iz Žitišta.

Na čamcu sa novinarima je i Vesna Nestorović-Coka, novinarka Studija B i predsednica Udruženja slepih i slabovidih osoba.

- Prošle godine nisam učestvovala jer sam se, sa još 12 osoba sa invaliditetom, penjala na vrh Durmitora. Naravno da sam oduševljena, a cilj svega je da se osobe sa invaliditetom potpuno integrišu u društvo, da se ne prave regate samo za nas, već da ravnopravno učestvujemo kao i svi drugi - kaže Vesna.

Uz trubače, iced i piće dva sata je brzo prošlo i regataši su stigli do cilja. Uz pomoć ljubaznih domaćina napuštaju se čamci sa osmehom na licu. Još jednom su svi zajedno pokazali da je uz dobru volju i malo truda zaista sve moguće.

Prilog pripremila Lidija Cvijović

Utisci sa Drinske regate

U toku našeg dugogodišnjeg rada u Ustanovi gde žive ljudi svih generacija, sa različitim vrstama invaliditeta, nismo se sreli sa ljudima koji imaju toliko volje i želje za životom da žive sto na sat, kao ljudi sa kojima smo proveli dva nezaboravna dana na drinskoj regati u Bajinoj Bašti. Fascinirala nas je vaša volja za druženjem kroz dešavanja koja dokazuju da je zaista sve moguće. Od srca vam se zahvaljujemo za poziv na ovakvo druženje i na pruženoj prilici da naučimo još jednu veoma važnu lekciju u životu, a to je da je zaista sve moguće ako to iskreno i želiš. Još jednom, hvala svima u nadi da će ovakvih druženja biti još i da ćemo zajedno uživati.

Muhamed Musemić direktor, Edina Zahirović socijalni radnik, Vesna Dervić medicinska sestra.

"NAŠ DOM d.o.o." Dom za socijalno-zdravstvenu zaštitu odraslih lica Travnik - BiH.

Travničani

Moram reći da je jako teško opisati rečima ovo prelepo iskustvo. Da bi ste u potpunosti shvatili svu lepotu i čari dvodnevnog boravka u prirodi neophodno je to doživeti. Meni je bilo fantastično, što sam bila deo ekipe. Nisam verovala da je Perućac ovako lepo mesto.

Prvi put sam na splvarenju, mnoge ljude nisam poznavala. Drago mi je da sam stekla prijatelje sa kojima sam ostvarila kontakt koji ću sigurno nastaviti i u buduće.

Bila sam zaista srećna kada sam videla kako osobe sa invaliditetom sa ponosom ali i svi ostali uživaju u ovom nesvakidašnjem događaju. Nadam se da će ova manifestacija postati tradicionalna i da će se i onima koji ove godine nisu mogli pružiti prilika da dožive ovako nešto lepo kao ja sada

Na kraju želim da se zahvalim Miladi Lazić što me je pozvala. Rado ću učestvovati i u granicama svojih mogućnosti pomoći i u nekim narednim aktivnostima koje slede.

Sve čestitke organizatorima, domaćinima i volonterima. Svi smo bili kao jedna porodica!

Marija Topić - negovateljica u Domu

Najstarija i najveća manifestacija na Drini, turističko-rekreativnog karaktera, Drinska regata "Bajina Bašta 2010", održana je 04.07. za članove udruženja "OSI". Put do Bajine Bašte je ujedno i moje prvo druženje van naše ustanove sa stanarima Doma i njihovim prijateljima.

Organizacija puta, kao i našeg boravka zaslužuje sve čestitke i pohvale. Prelepa priroda, planine i zvuk Drine ne mogu se opisati rečima niti preneti na papir, to treba videti i doživeti. Radost na licima tih ljudi od kojih sam prvi put videla, zaista me je oduševila. Svi su spontano razgovarali kao da se oduvek poznaju. Druženje je potrajalo do ranih jutarnji sati na obroncima reke Vrelo. Ujutru posle doručka krenuli smo organizovanim prevozom do brane Perućac, odakle je krenula regata, koju su predvodili trubači. Tog trenutka je nastalo opštena-

rodno veselje, ljudi su igrali pevali mahali i pozdravljali jedni druge kao i znatizeljne posmatrača sa obale. Vrhunac veselja nastao je na polovini puta regate kada su svi čamci okružili trubače.

Na kraju regate naš čamac je prvi stigao do obale, ali na veliku žalost malog Duleta i mog Ivana nisu dobili nagradu, niti je snimila kamera za televiziju (to smo im mi obećali, to jest slagali, da bi bili mirni). Sve to ih je držalo vrlo kraktko vreme, osmesi na njihovim licima govorili su više od hiljadu jedne reči.

Na kraju bih se zahvalila svima (u svoje i u ime moga sina) koji su nam omogućili da provedemo dva prelepa i nezaboravna dana sa svima vama. Verujem da će ovakvi trenutaka biti još.

Ankica i Ivan Savanović

“ŠAH BEZ BARIJERA”

Početkom marta počeo je projekat "Šah bez barijera", iniciran sa ciljem da promoviše i edukuje šahom decu sa invaliditetom zbrinutim u specijalizovanim ustanovama Beograda, realizuje se po konkursu Gradskog Sekretarijata za sport i omladinu za finansiranje projekata u 2010.g.

Realizacija projekta započinje prijavom aktivnosti u martu mesecu i za sada obuhvata decu zbrinutu u ustanovama u ul. Sokobanjskoj - Specijalna bolnica za decu sa cerebralnom paralizom i Zavod za rehabilitaciju "Dr Miroslav Zotović".

Bitno je istaći da se ova svojevrsna škola šaha organizuje na način, po obimu i dinamici koji su utvrđeni u saradnji sa nosiocima odgovarajućih dužnosti i stručnim službama ustanova, kao i da je u istom cilju ostvarena i dragocena saradnja sa Sportsko-rekreativnim klubom invalida - "SRKI" koji deluje u istom okruženju, kao i sa nastavnim osobljem specijalne škole "Dragan Hercog" u kojoj deca obuhvaćena projektom stiču redovno obrazovanje.

Imajući u vidu da se radi o deci školskog uzrasta, koja u ustanovama borave u toku školske godine, projektne aktivnosti u ovoj fazi su nužno prilagođene takvim okolnostima - kao što će intenzitet rada biti nešto umanjen u periodu letnjeg raspusta da bi sa početkom nove školske godine bio nastavljen i sa povećanim brojem učesnika i sa proširenjem na druge specijalne ustanove i škole u Gradu.

U ovom periodu škola šaha odvijala se po dinamici jednom sedmično u trajanju od oko 1,5 - 2,0 sata, svake subote od 14,00 časova u Specijalnoj bolnici, gde je obuhvaćeno između 15 - 20 dece uzrasta od 7 do 12 godina, i četvrtkom od 16,00 sati u Zavodu, uz učešće 10 - 15 dece i mladih od 12 do 19 godina, oba pola.

Pored redovnih časova, edukacije šahom i animacije, u četiri navrata je upriličen organizovan odlazak grupe članova Kluba u Specijalnu bolnicu, što bitno doprinosi zaineresovanosti i motivisanosti, i tim povodima je za najmlađe upriličeno posluženje slatkišima i sokovima. Takođe, a sa ciljem da se i time podstakne i nagradi trud i rezultate koje postiže, za najviše pokazanog znanja je devojčici a i povodom predstojećeg rođendana i završetka školske godine, u ime Kluba poklonjena prigodna šah-garnitura.

Što se Zavoda tiče, obzirom na povećane školske obaveze dece u ovoj ustanovi, organizovane posete članova Kluba su upriličene dva puta, s tim što je ovde organizovan i jedan - prvi od nekoliko planiranih, turnir kojom prilikom su učesnicima uručene diplome i pohvale, a takođe i simultanka u kojoj je učestvovao prvak Kluba ing Milan Petrović.

Takođe, u saradnji sa Klubom "SRKI" organizovan je šahovski turnir za korisnike usluga Zavoda i osobe sa invaliditetom izvan ustanove, prvi ove vrste koji je naišao na zapažen odziv kod organizacija OSI Beograda. Na žalost, vremenski uslovi nisu dozvolili da učesnici projekta, šest njih koji su se posebno izdvojili pokazanim zalaganjem i rezultatima, učestvuju na najmasovnijoj kod nas manifestaciji te vrste koju organizuje Šahovski savez Beograda "Simultanka 1000 tabli", iako je Klub sve pripreme blagovremeno i na odgovarajući način izvršio.

Nastojalo se da javnost, putem medija bude redovno obavestavana o svim sadržajima projekta, što je učinjeno kroz tri medijska obraćanja koja nisu ostala nezabeležena, a sva bitnija dešavanja su i zabeležena kroz foto-dokumentaciju.

Dušan Đurović

"Šah za sve" - SENTA 2010.

Šahovski festival

Članovi ŠK "Pogledi" drugu godinu za redom učestvovali su na šahovskom festivalu "Senčanska bitka 1697", koji je ove godine održan u periodu od 17. do 24. jula. Naša ekipa je imala 16 članova od toga 12 takmičara ljubitelja šaha među kojima je bilo osoba sa i bez invaliditeta. Po dolasku u Sentu dočekaao nas je ljubazni domaćin gospodin Ambruš Seleš koji nam već dve godine svesrdno pomaže oko smeštaja jer nam trebaju prostorije prilagođene invlidskim kolicima, tom prilikom u znak zahvalnosti predsednik USD-a Željko Dimitrijević mu je uručio sliku koja je nastala na našim likovnim kolonijama.

Učešće osoba sa invaliditetom na ovom festivalu omogućio je Gradski sekretarijat za socijalnu zaštitu grada Beograda, u sklopu projekta "Šah za sve" i time pokazao svoju fleksibilnost kad su u pitanju aktivnosti koje sprovodi ŠK "Pogledi" van teritorije Beograda.

Organizatori turnira - šahovski klub "Senta", organi lokalne samouprave i NVO "Ruka u ruci" učinili su sve da uslovi boravka i takmičenja budu prilagođeni osobama sa invaliditetom.

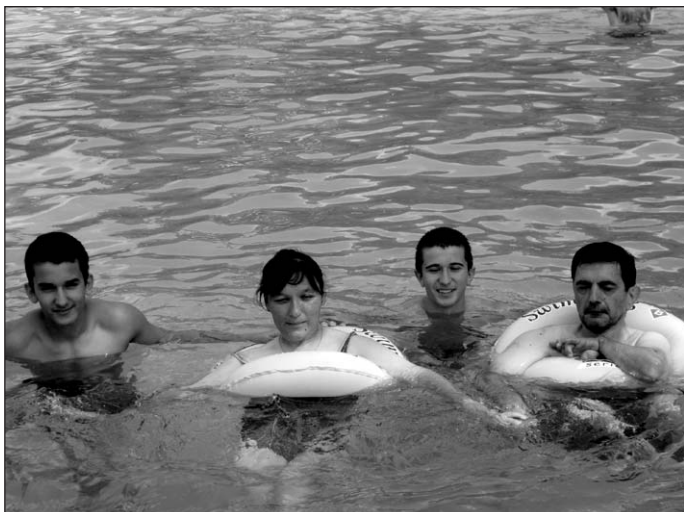
Ova inače najmasovnija šahovska manifestacija ne samo u našoj zemlji već i u ovom delu Evrope, dodatno opravdava svoje ciljeve i na najbolji način potvrđuje geslo da samo jednaki uslovi daju iste mogućnosti za sve, gde šahisti sa invaliditetom i svojim prisustvom i rezultatima na pravi način u potpunosti afirmišu inkluziju kao standardni oblik svakodnevnice komunikacije i sastavni deo sistema vrednosti.

Sam turnir se održavao u Hotelu Royal, igralo se devet kola švajcarca sa stotinu dva učesnika, od toga dvanaest ŠK "Pogledi", što zaslužuje veliku pažnju s obzirom da su svi ostali učesnici bili osobe bez invaliditeta.

U slobodno vreme uživali smo pored Tise. Prve smo osobe sa invaliditetom koje su posetile gradski bazen u Senti. Veliku pomoć i podršku pružili su nam radnici - spasioци na bazenu koji su nam uvek bili na raspolaganju. Utisci su sjajni.

Analizirale su se i najinteresantnije šahovske partije dana duboko u noć. Organizovali smo ekipno takmičenje u jambu, pa smo tako imali 6 ekipa sa sjajnim nazivima: Lidija

svakim. Za dosta pesme i smeha najzaslužniji su članovi ekipe "Žene i po" koji su ujedno i pobjednička ekipa turnira u jambu. Bilo je i rođendana koji su se slavili tri dana. Lepo iznenađenje su nam priredili drugari iz Doma (Draža, Bane, Tito, komšije Đura i Siniša) koji su nas jedno veče posetili.

Tokom boravka u Senti upoznali smo simpatičnog pekarevog sina Samira (10 godina), koji je svo vreme bio sa nama i ujedno se trudio da nauči kako najbolje pomoći nama oko kolica. Puno nam je pomagao i time što je prevodio sa mađarskog jezika.

Takođe vredno je pažnje i potrebno istaći gest vicešampiona turnira, FIDE majstora iz Hrvatske, tačnije iz Rijeke, gospodina Dintera Briana, koji je svoju novčanu nagradu ustupio našem šahovskom klubu "Pogledi", upravo sa ciljem da podrži afirmaciju mogućnosti osoba sa invaliditetom. Ovaj postupak nije iznenađenje ako se zna da je Brian dugogodišnji humanista, zapažen u nizu aktivnosti te vrste, posebno po saradnji sa ustanovama za decu bez roditeljskog staranja, čiji su projekti na tom planu podržani i na nacionalnom nivou Hrvatske.

I ovim gestom se pokazalo da pravi ljudi prepoznaju prave vrednosti, jer smo svih osam dana bili jedinstveni i dostojanstveni kao jedna porodica.

Zorica Filipović

i Željko bili su ekipa "Žene ipo", Moma i Subotić "Ambasadori", Stole i Zoki "Pobednici", Pavle i Dule "Romantičari", Nidža i Velja "Stari vukovi" i Draganče i Zoka "Jamb iz prve". Igralo se po sistemu svako sa

43. Gročanske svečanosti 2010.

Na poziv Društva za sport "Brestovik", pre svega gospodina Dejana Živkovića, sa kojim preko Klinike za rehabilitaciju "dr Miroslav Zotović" od ranije imamo zapaženu saradnju, predstavnici Udruženje stanara Doma, Sportsko - rekreativno udruženje "Sve je moguće" i Šahovski klub "Pogledi" učestvovali su na tradicionalnoj turističko-privrednoj manifestaciji "Gročanske svečanosti 2010".

Ove godine je po prvi put, a manifestacija se održava već 43. godine, u subotu 31. jula, ona bila u znaku osoba sa invaliditetom i mogućnostima ove populacije, što je prezentovano kroz brojne sportsko rekreativne i druge aktivnosti. U okviru toga održana su takmičenja u šahu, bacanju trojki na koš i streličarstvu, po prvi put kod nas prezentovano je boćanje za OSI gde su upravo naši drugari bili u prilici da demonstriraju iskustva stečena u Malmeu, a organizovano je i nadmetanje u kuvanju riblje čorbe. Pored nas, u Grockoj na dunavskom keju gde su se i odvijala takmičenja i gde je na kraju priređen i zajednički ručak, bili su još i predstavnici udruženja: "Kraguj" iz Kragujevca, UPIK "Dunav", "Ada Čukarica", "Plava zvezda", UPIK "Beofeniks", iz Pančeva, Grocke itd.

Takođe, u okviru manifestacije "Gročanske svečanosti 2010", Udruženje građana "Žene Begaljice" u gročanskoj čaršiji organizovale su Etno-bazar na kome je naša kreativna radionica "Vredne ruke" imala svoj prodajni štand. Etno-udruženja iz cele Srbije, zajedno sa ženama Begaljice, predstavili su se bogatom trpezom iz vremena

naših baka. Pored hrane posetioci bazara su mogli i da uživaju u prodajnoj izložbi ručnih radova, starih zanata i muzike.

U svakom slučaju, iako bi strogi kritičari mogli naći i određene zamerke, karakteristične za sve što se po prvi put organizuje, opšti utisak je izuzetno povoljan i sigurno smo ponosni da smo i mogli pomoći u organizaciji ali i bili deo jedne takve manifestacije koja ima za cilj da afirmiše i podstakne stvaralaštvo populacije sa invaliditetom što bi trebalo i ima sve izgleda da postane i tradicionalno kao što su i same "Gročanske svečanosti".

Zorica Filipović

Dani Kupine 2010

U planinskom selu Stave, na padinama Medvednika kod Valjeva, 01. avgusta je treći put za redom održana prestižna privredno-turistička manifestacija "Dani kupine", koja okuplja najbolje proizvođače ne samo ovog, po čemu je i ceo kraj poznat, nego i voćare iz cele Srbije.

Na poziv Turističke organizacije Valjevo i Udruženja pos-

lovnih žena Valjeva, a pre svega zahvaljujući gospođi Mili Džanković, osvedočenom humanitarnom radniku i prijatelju naše ustanove, i predstavnicima Privredne komore Srbije, koji su nam bili donatori za odlazak na ovu manifestaciju, veliki broj članova Udruženje stanara Doma i njegovih saradnika je i ove godine posetio "Kupinijadu". Na ovogodišnjim "Danima kupina" domaćin nam je bila

porodica Dragice i Milovana Stepanovića, uglednih uzgajivača kupina u ovom kraju, koji su i ovog puta bili dobitnici priznanja koje je organizator dodeljivao za rezultate u nekoliko disciplina.

Tako je po prvi put organizovano takmičenje u kuvanju gulaša, učestvovalo je 15. ekipa. USD je imalo svoju ekipu koju su predvodili iskusni kuhinari Bane i tetka Nada. I ako naš kotlić nije bio među prva tri, tražila se porcija više. Sve čestitka za kuvare, nema šta.

Takođe, ni ova manifestacija nije mogla da prođe bez prisustva naše kreativne radionice. "Vredne ruke" su i ovoga puta imale svoje mesto i svoj prodajni štand, koji je naišao na zapaženo interesovanje i bio vema posećen.

Lepo vreme, masovno prisustvo, gostoljubivi domaćini i brojni sadržaji učinili su da se uživalo uz bogat kulturno - umetnički program koji je bio prilagođen za posetioce svih generacija. Ovo je bila divna prilika da se vidimo sa starim ali i nekim novim prijateljima i budućim saradnicima.

Zorica Filipović

Izlet na Avalu

Zbog velikog interesovanja USD organizovalo je dve grupe za jednodnevni izlet na Avalu. Prvi je bio 23.jula, a drugi 10.08.2010. Nas tridesetak je uživalo u lepotama Avale. U sklopu izleta obišli smo spomenik Neznanog junaka gde smo zatim prošetali i uživali u prirodi i napunili pluća kiseonikom. Zatim smo se kombijem spustili do tornja i napravili pauzu, gde su neki doručkovali, neki kupovali suvenire a neki su uživali gledajući ka tornju. Dan je bilo predivan, taman kakv ogovara za izlet u prirodu. Za mnoge je ovo bio prvi odlazak i obilazak Avale.

Posle pauze smo se popeli na toranj, gde su neki prebrodili svoje fobije i uživali u predivnom pejzažu koji se pruža sa tornja. Svakom ko želi da pobegne od gradske vreve preporučujem da poseti Avalu i uživa u prirodi, odmoriće se i fizički i psihički. Visina koju smo mi posetili je 123 metara a visina samog tornja je oko 205 metara. Sam toranj je veoma inpozantna građevina.

Svi su se lepo proveli, bilo je šale, posebno su bili inspirisani naši vozači, a i ostali su im se u tome pridružili. Meni je ovo bio prvi put i veoma mi se dopalo, voleo bih da posetim Avalu još koji put.

Vladimir Veljković

"Porodični odmor za osobe sa invaliditetom"

Od 6. do 10. aprila ove godine u Vrnjačkoj Banji se po prvi put u Srbiji organizovao novi projekat pod nazivom "Porodični odmor za osobe sa invaliditetom"

Takav projekat je već unazad mnogo godina osmislila jedna velika organizacija iz Amerike i ona nosi naziv "Džoni i prijatelji".

"Džoni i prijatelji" već godinama rade sa osobama sa invaliditetom, imaju institut gde obučavaju stručnjake širom Amerike, aktivno učestvuju u donošenju zakona u Americi i pomažu u mnogim delovima sveta organizacije koje se bave sličnim aktivnostima.

Hrišćansko udruženje Beograd je pre dve godine stupilo sa njima u kontakt i na taj način se stvorilo veliko prijateljstvo i fantastična ideja da se takav projekat može održati i kod nas.

Jako mi se to dopalo baš zbog toga što sam i ja osoba sa invaliditetom i što sam deo tima u Hrišćanskom udruženju Beograd gde radim već deset godina.

Glavna delatnost Udruženja je organizovanje seminara, kurseva, kampova, humanitarni rad kroz distribuciju pomoći izbeglicama, socijalno ugroženim osobama kao i organizacijama sa sličnim radom. Takođe već nekoliko godina aktivno smo uključeni u radu sa osobama sa invaliditetom. Jedna od takvih aktivnosti bila je upravo i organizovanje ovog prvog porodičnog odmora u Srbiji.

Dakle cilj ovog projekta i jeste bio da se porodice koje imaju nekog sa invaliditetom odmore, ispune, ohrabre i dožive nešto drugačije. Svi oni bili su smešteni u prelep hotel, kako bi doživeli pravo opuštanje i odmor u atmosferi Vrnjačke Banje.

Ceo događaj je bio odlično organizovan, angažovano je oko 30 obučanih volontera iz Srbije i inostranstva, svako dete je imalo jednu osobu koja je neprestano bila uz njega,

dok su za to vreme roditelji uživali, odmarali, a takođe imali i prilike da čuju veoma korisne stvari od stručnih osoba. Bilo je i divno videti druženje roditelja koji su razmenjivali svoja životna iskustva.

Ja sam takođe bila učesnik tog odmora, ali kao volonter. Tokom tih dana imala sam prilike da kažem nešto o sebi i mom životnom iskustvu kao osoba koja je od rođenja sa invaliditetom. Jednostavno sam htela istaći da moj život ima smisla i da se tu ne radi o nekoj lošoj sudbini, već da je samo u pitanju kako i za koga živiš. Pokazala sam i kako mogu da koristim svoje darove i sposobnosti, tako da sam imala prilike da pokažem i deo mojih slika i kažem nešto o njima.

Cilj moje priče je bio i da pokažem roditeljima kako se zaista vredi boriti za svoju decu, bez obzira na invaliditet. Svi smo vredni u Božjim očima, pa zašto tako ne bi i čovek gledao?! Moji roditelji su dobar primer toga, jer se nikad nisu stideli mene, niti me odbacili ili smatrali bezvrednom, već naprotiv, radili su na meni da bi iz mene izvukli najveći mogući potencijal kako bi živela normalan život.

Dakle mogu reći da je ovaj porodični odmor u Vrnjačkoj Banji bio nezaboravan. Kada smo anketirali prisutne, svi su ovo potvrdili. Rastali smo se sa suzama u očima i iščekivanjem da se ovako nešto ponovi.

Pošto se Hrišćansko udruženje Beograd pokazalo kao veoma dobro u organizovanju ovoga, odmah smo sa "Džoni i prijatelji" krenuli u planiranju za sledeću godinu. Jedva čekam to!

Radujem se što sam nešto od ovoga mogla da podelim sa vama na Bežanijskoj kosi, gde sam čest gost i na likovnim kolonijama ili u privatnim posetama a ujedno sam i vanredni član Udruženja stanara Doma.

Elenka Kraljik

Delovi iz knjige: Adrian Furnham "50 ideja u psihologiji koje je stvarno potrebno znati". Adrian Furnham je profesor psihologije na Univerzitetu u Londonu. Ova knjiga je rezultat poslednjih istraživanja, studija slučajeva i osnovnih argumenata psiholoških teorija koje objašnjavaju ljudsko ponašanje. Knjiga je objavljena 2008. godine.

POZITIVNA PSIHOLOGIJA

Termin "pozitivna psihologija" nalazi svoje savremeno ishodište u radovima Bradburn-a (Struktura osećanja zadovoljstva), Argyle-a (Psihologija sreće), Buckingham-a i Clifton-a (Prvo ukloni pravila) i Seligman-a (Autentična sreća). Termin je ušao u oficijelnu upotrebu 1998.

Pozitivna psihologija se bavi faktorima i procesima koji doprinose stvaranju pozitivnih emocija, ponašanja, i optimalnog ostvarivanja komunikacije sa osobama i/ili grupama osoba iz okruženja. Psiholozi koji su se bavili ovim pristupom su retki: od 100 ozbiljnih, naučnih istraživanja, 99 se uvek, između ostalog, bave depresijom, samo 1 se bavi "srećom".

Prva knjiga o psihologiji sreće se pojavila osamdesetih godina prošlog veka, ali je ovaj pristup dobio na značaju tek početkom ovog veka.

Psihologija sreće se bavi pitanjima koja su zaokupljala pažnju filozofa, teologa, i političara. Prva grupa pitanja se odnosi na definisanje i procenu sreće, druga na razloge zašto su neke grupe ljudi srećnije od drugih (ili obratno) i treća na aktivnosti koje bi mogle da doprinesu osećanju sreće.

Nauka počinje definicijama. Šta je sreća? Najčešće se definiše kao stanje subjektivnog zadovoljstva, kao mir, ispunjenje, nešto što ima veze sa zadovoljstvom sopstvenim životom i/ili odsustvom distresa.

Najčešće upotrebljavana definicija u psihologiji je "subjektivno osećanje zadovoljstva" i podrazumeva se da je to isključivo ličan iskaz, tj. ni jedan stručnjak, ekspert, terapeut, itd. nije u stanju da proceni nečiju sreću. "Samo-evaluacija" je jedini metod kojim se može osvetliti nečije stanje zadovoljstva. Ta samo-evaluacija se može uslovno podeliti (iz analitičkih razloga) na zadovoljstvo porodičnim životom, poslom i odnosima sa drugima. Neko može biti zadovoljan samo jednom od pomenutih sfera života, ipak je češće da su ta zadovoljstva povezana, tj. da su osobe sklone da budu zadovoljne i/ili nezadovoljne svim sferama svog života.

Interesantno je i to da su osobe prilično stabilne tokom života u odnosu na osećanje zadovoljstva, prijatni i neprijatni događaji mogu da poremete tu stabilnost, ali na kratko. Izvesne studije, naročito studije blizanaca, ukazuju na to da se osećanje zadovoljstva donekle i nasleđuje.

Ali, najvažniji doprinos pozitivne psihologije se nalazi u tvrdnji da se "sreća" uči i da je moguće uticati na povećanje svog osećanja zadovoljstva na više različitih načina.

Pozitivna psihologija je jednostavno skrenula interesovanje psihologa sa istraživanja i pokušaja korekcije i menjanja ljudskih slabosti i mana na proučavanje ljudskih snaga i moći.

Nastavak u sledećem broju.

Privedila: Prim. dr. Bogdanka Čabak

СПОРТНИ
Журнал

И ОНИ СУ СЕ РАВНОПРАВНО БАВИЛИ СПОРТОМ: Паралегичари са Вороњиним, Дивцем и Крецловићем

Инвалиди потврдили: „Све је могуће“

На 23. Београдском маратону Трци задовољства (5 км) учествовало је и око 140 особа са инвалидитетом. Милада Лазин, председница спортско-рекреативног удружења „Све је могуће“, која је и сама била учесник ове трке изјавила је:

– Ово је већ трећа година учествујемо на маратону. Им нас из више удружења из Београда, а дошли су неки и из других градова. Лепо је учествовати у оваквој трци, на шта упућује назив. Моја жеља и предлог је да се што чешће организују овакви догађаји, трке на 5 километара. За то има и одговарајуће простора у природи, али је наравно проблем у финансијама и превозу.

Акција „Шах без баријера“ B4 BLIC

Чланови шаховског клуба „Погледи“, који okuplja особе са инвалидитетом, кориснике инвалидских колица, покренуо је акцију симболичног назива „Шах без баријера“, са циљем да децу која бораве у специјализованим установама у Београду заинтересује за ову игру и омогући им да усаврше своје шаховско знање. Већ други месец, у оквиру овог пројекта који је финансиран на конкурс Секретаријата за спорт и омладину, чланови клуба „Погледи“ посећују специјализоване установе и организују дружења са циљем анимације и едуковања својих млађих другара. За сада се ова својеврсна школа одржава суботом од 14 до 15.30 часова у Специјалној клиници за церебралну парализу у Sokobanjskoj и четврком од 16 до 17.30 у Zavodu за rehabilitaciju „Miroslav Zotović“.

B. R.

ШАХ

ТУРНИР У ОШ „ДРАГАН ХЕРЦОГ“

Шах без баријера

СПОРТНИ
Журнал

Шаховски клуб „Погледи“ у саради са ОШ „Драган Херцог“, организовао је први шаховски турнир за ученике са инвалидитетом који се налазе на рехабилитацији у Заводу „Др Мирослав Зотовић“

У правом такмичарском духу најбољи је био Срђан Анђелковић ученик 7. разреда, с тим што су сви учесници добили дипломе, а неколико

најуспешнијих ће учествовати и на традиционалној симултанци на 1.000 табли која ће се одржати 5. јуна у београдској улици Кнез Михајлова.

Овај турнир је део пројекта „Шах без баријера“, који подржава Градски секретаријат за спорт и омладину а који има за циљ едукацију деце у специјализованим Установама Београда.

ИЗЛОЖБА У NOVOBEOGRADSKOJ KULTURNOJ MREŽI

U foajeu sale Novobeogradske kulturne mreže, u ulici Jurija Gagarina 221, danas u 19 časova biće otvorena izložba radova osoba sa invaliditetom iz Doma za odrasla invalidna lica sa Bežanijske kose i Udruženja stanara ovog doma. Posetioци će moći da posete izložbu do 27. јuna, ali i да купе неке од радова. Sva prikupljena sredstva će se upotrebiti за unapređenje stvaralaštva članova удружења.

Danas

B. R.

„Олимпијски дани“ у Земуну

U Domu за odrasla invalidna lica u Zemunu, od sutra до 29. јuna, одржаће се традиционална манифестација, једанаеста по реду, „Олимпијски дани 2010“. U неколико дисциплина такмичиће се више од 500 особа са и без инвалидитета из неколико градова Србије. „Олимпијске дане“ отвориће параолимпијас, светски рекордер у бацању диска и osvajač три златне medalje на управо завршеном европском првенству Драженко Mitrović. Organizator је Udruženje stanara Doma.

A. M.

B4 BLIC

Ivona Dafi je stekla invaliditet u drugoj godini života, kada je dobila polio. Englesku književnost je diplomirala na Univerzitetu Mičigen. Radila je kao istraživač, konsultatkinja, menadžerka, držala govore i predavanja, ali je pre svega, bila žena sa ženskim osećanjima i osetljivošću za potrebe drugih žena.

Ova knjiga je nastala kao odgovor na te potrebe, a napravljena je na osnovu izjava žena sa invaliditetom koje su jednostavnim rečima prenosile svoja iskustva i stavove, a u cilju razbijanja stereotipa da žene sa invaliditetom ne mogu biti dobre majke, partnerke u braku, da su aseksualna bića i da moraju sputavati svoje seksualne nagone i emocije.

Leta 1976. god. začeta je ideja za ovu knjigu, na kraju jedne duge i burne ljubavne veze sa kolegom piscem, koji je, jedne večeri dok je izlazio da se nađe sa drugom ženom, uzgredno rekao: "Toliko razmišljaš i pričaš o svojoj seksualnosti iz ugla žene sa invaliditetom da bi trebalo da pišem knjigu o tome. "Iako tada nisam o tome puno razmišljala, već nekoliko dana kasnije našla sam se u Naučnoj biblioteci Univerziteta u Mičigenu pregledajući listni katalog da vidim šta je napisano o seksualnosti žena sa invaliditetom. Pronašla sam samo nekoliko članaka u raznim stručnim časopisima, koji se prvenstveno bave sposobnošću žene sa povredom kičme da odgaja decu. To je značilo da je, u stvari, potreba za jednom takvom knjigom postojala. Počelo je da me obuzima uzbuđenje, ali i sumnja da li bih ja takvu knjigu mogla da napišem? Diploma iz engleskog jezika me sigurno nije kvalifikovala kao stručnjakinju u srodnim profesijama iz oblasti zdravstvene i socijalne zaštite i premda sam s teškim invaliditetom zbog dečije paralize od koje sam obolela u drugoj godini, moje iskustvo je i dalje ograničeno, jer je to iskustvo samo jedne osobe. Rešila sam da se oslonim na svoje umeće proznog pisca, da bih stvorila impresionističku skicu onoga što jedna grupa žena s invaliditetom misli i doživljava u određenom vremenu i prostoru, da ograničim taj uzorak na žene sa motornim invaliditetom, ne zato što smatram da teškoće i predrasude, s kojima se tokom razvoja svoje seksualnosti suočavaju žene oštećenog vida i sluha nisu toliko bitne da bi se o njima govorilo, nego zato što su one drugačije, te mislim da njima treba da se bavi autorka koja ih je iskusila. Značajna stavka je i terminologija, a nakon razmatranja većine standardnih naziva, kao što su "fizički hendikepirana", "sa fizičkim

oštećenjem", skoro da sam izgubila svaku nadu da ću naći pravi izraz. Međutim, u jednoj literaturi sam pronašla izraz "drugačije sposobne"(eng.differently abled) koji označava našu manjinu unutar manjine. Iako sam odlučila da ovo neće predstavljati naučnu studiju, morala sam koristiti razne upitnike kako bih došla do traženih saznanja i mišljenja žena koje su u velikom broju bile spremne da pričaju o svojoj seksualnosti, odnosima sa partnerom, porodicom i dr. Svim ženama je garantovana diskrecija i ankete su anonimne, kako bi se što lakše otvorile i pričale o svojim najdubljim osećanjima iskreno i bez straha. Kako bih sačuvala karakteristike i njihova raspoloženja iz odgovora na mnogim mestima koristila sam navodnike kako bih što verodostojnije približila ljudima ono što su one iznele pred njih. Ciljna grupa je raznolika, ima žena sa visokim obrazovanjem koje su zaposlene i uspešne u svom poslu, kao i neobrazovanih i nezaposlenih iz raznih krajeva, tačnije 27 zemalja. Najmlađa ispitanica imala je 19 godina, a najstarija 58 i sve su one sa izraženim stanjima invaliditeta, tj. sa svim stanjima koja su dovoljno teška da ženu sputavaju u obavljanju svakodnevnih aktivnosti, koja su vidljiva i koja obično izazivaju predrasude kod drugih. Htela sam da predstavim što različitije vrste invaliditeta, kako bih vam objasnila razliku i probleme sa kojima se žene susreću, kakvi su oni npr. kod žena koje nemaju osećaj za dodir, a kakvi kod onih koje imaju. Javile su mi se žene sa 19 različitih vrsta invaliditeta, najviše njih sa dečijom paralizom i sa povredama kičme i dr. U narednim stranicama videćete sva njihova mišljenja i stavove prvenstveno o seksualnosti ali kako je ona sastavni deo života i o njemu uopšte.

Živim i živeću "Optimista uvek biću"

Setim se često ljubavi,
prošlih, boljih dana i godina,
al nekada davno.

Bilo i prošlo, naravno,
zaboraviti ne mogu.
Sada trenutno, nadam se da omogućim,
bolji i stabilniji život.
Ne predajem se, naravno živim u nadi,
i biću veliki optimista

Svoju sadašnju sudbinu, srce je prihvatilo.
Zdrvlje, ljubav, sreća i prijateljstvo su bolja nada.
Svake godine, svakoga dana, obdare i nauče čoveka,
da živi bolje.

Mnoge osobe, nije važno koliko godina imaju,
ne žele svoju sudbinu da promene.
Trebalo je zaboraviti prošlost i biti optimista,
razmišljati, nadati se,
da svaki dan biće bolji.

Živim i razmišljam pozitivne stvari,
ne predajem se lako.
Ne padam u depresiju zbog gluposti neke,
Jer znam ko sam i kakva ću biti.

Svaki bolji dan, bići još bolji.
Dobar karakter, nada za optimizam,
srce ispune zadovoljstvom.
Uvek izgovaram reči:
"Optimista" ostati - zauvek.

Ana Nikić

Kratka Veza

Poslednju cigaru zapaliću,
Poslednji put s tobom biću.
Obećala nisam ti,
Da ću tvoja samo,
Biti.

Ja sam ptica selica
Da s jednim se skrasim,
Još uvek sam mlada,
To još ne želim, ja.

Moja je veza svaka kratka,
želim da ljubim svakog,
Muškarca.

Tvoje usne poljubiću,
Još mnoge usne mene,
čekaju.

Ja sam ptica selica,
Da ludujem dok sam
Mlada želim ja.

Veza je moja kratka
Pronaći ću pravu vezu,
Kad poželim, s njom
Biću do kraja!

Đurđica Lazić - Đuka

A FORIZMI

1. Poslanici će i dalje biti na odmoru, sve dok se ne utvrdi - od čega se odmaraju.
2. Mnogi političari i biznismeni su iskoristili letnji odmor, da žive - pošteno.
3. Svi koji su otišli iz zemlje, vратиće se - u zemlju.
4. Ako država nastavi obračun sa kriminalom, ostaćemo - bez vlasti.
5. Upropastili smo vojsku, dosta je ona upropašćavala - neprijatelje.
6. I po lepom vremenu, mi smo - na vetrometini.
7. Ranije smo od intelektualaca pravili budale, a sada radimo - obrnuto.
8. I slepom poslušniku je potrebno - dodatno usavršavanje.
9. Policajci imaju omiljeni instrument - udaraljke.
10. Roditelji su nas naučili da ne krademo i ne lažemo - stvorili su debile od nas.
11. Umesto od smeha, mi se geografski - pocepasmo.
12. Ovde se ne gladuje, žene dobijaju meso a muškarci ribu.

Pripremio: Momčilo Ružičić

OPUŠTENO

Nije uvek lako da nešto pišeš, nekada te mrzi da uzmeš i olovku u ruke. A kada se nakaniš i počneš, obično ti se ne sviđi... pa iscepaš i ponovo počneš, pa te neko zove na telefon, pa te davi, moli, kuka... dođe ti da poludiš! A i kome da pišem? Zar i ja nekog treba da gušim praznim pričama? Tako mu je to u životu, prvo neko davi mene, pa ja onda vas, pa opet u krug... A i ko danas ima vremena za čitanje? Aj' te molim vas, pa nećemo da se lažemo! Umesto da ste sada na nekoj jahti, zagledani u pučinu sa čašom hladnog pića u jednoj ruci, dok drugom pridržavate još po nešto, vi treba da se mlatite s čitanjem! Što manje znate, manje vas boli glava, samo se džabe nervirate kada nešto saznate, bilo iz štampe bilo iz knjige! Tako i ja kažem sebi da neću više ništa da čitam, al' ne vredi. To mu dođe kao droga. Evo, tek sam skoro pročitao da ni jedan od četvorice muzičara grupe "Bitlsi" nije znao da čita note! Ko bi to rekao, momci su delovali kao pravi profesionalci, mada je publici koja uživa u lepoj muzici potpuno svejedno da li njihov idol zna da čita note... a Elton Džon, koji je završio kraljevsku muzičku akademiju, popularnost "Bitlsa" ne bi dostigao da živi još sto godina. Što se nota tiče možete lako da ih naučite, ali ako nemate sluha za pevanje, tu vam ne može pomoći ni sveti Petar, a ponajmanje školovanje. Da li ćete pevati kao slavuj ili kao svraka pitanje je samo gena koji nosite u sebi. I za mnoge druge stvari u životu škola vam neće biti ništa više od neke osnove za početak, ali bez urođene snalažljivosti može se lako desiti da ceo život provedete na klupi sa diplomom u rukama. Neko se bukvalno rodi naučen, iako to deluje nemoguće. Nekada je dovoljan i taj

urođeni gen snalažljivosti da vas pokrene kao okidač i napravi od vas nešto što ni sami niste očekivali. Kako drugačije objasniti da je od deteta koje nije puno obećavalo postao genije, ili da je od deteta koje je služilo za primer postala propalica. Taj čip života kojeg nosimo u sebi od rođenja i čiju sadržinu ne poznajemo, deli nas na ovakve i onakve, pravi razdore i razlike među nama, ali nas i spaja, praveći neraskidive veze za ceo život. U prevodu, ljudi će da vas prihvate ili ne, ne pitajući za poreklo, obrazovanje, veru ili status u društvu... pronaći će u vama ono što ni sami niste znali da posedujete, otkriće u vama skriveni talenat ili će vas, bez ikakvog vidnog razloga, privlačiti kao magnet bez posebnog razloga i objašnjenja. Jednostavno i bez nametljivosti, s nekim će te se godinama družiti bez interesa i trzavica, a možda ste se upoznali slučajno, na pijaci ili u autobusu. S nekim bi ste se posvađali tek što ste se pogledali, a da ni reč niste progovorili, potpuno isto kao što bi ste se i zaljubili na prvi pogled. Jednom rečju, kakvi god da ste, suprotni pol magneta je negde pored vas, pitanje je samo vremena kada ćete osetiti da vas ta druga polovina privlači ili odbija, bilo u ljubavi, bilo u drgarstvu ili u kakvom poslu. Zato se opustite i uživajte u ljudskoj različitosti i nek vam ne bude čudno što je neko smotan ili snalažljiv, ružan ili lep, debeo ili mršav, bogat ili siromašan. Jer, zamislite da smo svi isti! Smučili bi se brzo jedni drugima kada bi po ulici gledali klonirane ljude kako prolaze pored nas. Možda bi u toj gomili ljudi tražili nekoga ko odskače od tog klišea, na primer nekoga ko lepo peva, a ko ne zna note!

Saša Popović - Pop

Otvoreno prvenstvo Hrvatske u atletici za osobe sa invaliditetom

U Puli je od 21.-23. maja 2010. god održano Otvoreno prvenstvo Hrvatske za osobe sa invaliditetom, na kojem su, pored domaćina učestvovala mnoge zemlje iz regiona i šire (Slovačka, Poljska, Bosna i Hercegovina, Crna Gora, Saudijska Arabija..) i dr. Naravno učestvovala je i Atletska reprezentacija osoba sa invaliditetom Srbije, pod vodstvom selektora Vlastimira Golubovića. Kako opisati tih par dana, a da vam približim atmosferu koja je vladala za vreme takmičenja, ali i van terena. Možda je čuvena rečenica iz Maratonaca...: "ko je vas poznao, ni pakao mu teško ne pada.." u pozitivnom smislu najbolji i najkraći pokazatelj dešavanja u susednoj nam Državi. Isidora, Tanja, Miloš Grlica, Žarko, Dule, Draženko, Jovica i naravno Miloš Zarić koji je prvi put išao na takmičenje, su snagu i znanje sa treninga preneli na teren, a pozitivnost i vedrinu duha su pokazivali čim bi se takmičenje završilo. Nisu za njima zaostajali ni treneri, Bojan, Jovan i Srđan, kao ni selektor. Po mnogo čemu, takmičenje je delovalo prilično neorganizovano, u smislu rasporeda i mesta takmičenja, što je pored temperature bio dodatni problem, jer su visoke temperature teške za podnošenje čekanja koje je trajalo po par sati da bi takmičari bacali, na stadionu koji inače oskudeva hladovinom, pa smo se svi vratili preplanuli, kao da smo na plaži bili, koja jeste da je par metara bila od nas, ali nismo imali vremena uživati u njenim čarima. Bilans naše Reprezentacije je vredan svake pohvale, naime Mitrović se vratio sa tri osvojena zlata, postavivši lični rekord u bacanju kugle 9,79m, kao i koplja 27,78m. Jovica je svoj nastup okitio bronзанom medaljom u kugli i disku, Miloš Grlica srebrom u koplju, Isidora sa zlatom, srebrom i bronzom i Tanja sa dva zlata. Dušan Sretenović je u svojoj kategoriji osvojio zlatnu i bronzanu medalju, a Miloš Zarić za prvi odlazak skromno dve medalje, srebro u disku i koplju. Sa željom da se ovakvi uspesi nastave, čestitamo svim sportistima na osvojenim medaljama.

Ivana Zuber

EVROPSKO PRVENSTVO USPEH ILI PROMAŠAJ

Miloš Zarić osvojio zlatnu bronzu

Jovica Brkić i Draža na pobjedničkom postolju

EVROPSKO PRVENSTVO USPEH ILI PROMAŠAJ

IWAS evropsko prvenstvo /količara i amputiraca/ u atletici održano je u Holandskom gradu Stadskanal od 1-7.06.2010. na kojem je učestvovala i atletska reprezentacija osoba sa invaliditetom Srbije.

Godinama traju pripreme sportista da bi postigli vrhunske rezultate na najvećim kontinentalnim ili planetarnim takmičenjima a završne intenzivne pripreme nekoliko meseci pred takmičenje. Svi naponi koje su naši atletičari i njihovi treneri uložili ne njihovom greškom su bili dovedeni na ivicu promašaja ili ponora zbog nečije ne brige, nemara ili bezobrazluka. O čemu se radi? Mnogo je organizacija po vrstama invaliditeta koje se navodno brinu o sportistima koji pripadaju određenom savezu po vrsti invaliditeta /primer Savez slepih, Sportski savez invalida Srbije, Nacionalni asocijacija za sport slepih i slično/. Sve ove i slične asocijacije participiraju u raspodeli sredstava od strane Ministarstva sporta i omladine što dovodi do opšteg haosa. Ove godine Ministarstvo omladine i sporta je želelo da stane na put tom haosu i obustavilo finansiranje svih pa i Paraolimpijskog komiteta, organizacije koja je nadležna za realizaciju međunarodnog programa takmičenja. Naporima odgovornih u POKS naši atletičari su u poslednjem trenutku uspeali da odu na IWAS Evropsko prvenstvo.

Šta reći o EP koje je po organizaciji ličilo na neko nacionalno prvenstvo a ne na EP. Uz izvesne probleme sa transportom od aerodroma u Amsterdamu do Stadskanala naša ekipa u sastavu: Draženko Mitrović, Jovica Brkić, Željko Čeliković, Miloš Zarić takmičari, dr Rade Babović

lekar reprezentacije, Jovan Đukić trener i Vlastimir Golubović - Golub selektor i trener posle višesatnog putovanja stigla je 31.05.2010. u večernjim satima u mesto održavanja takmičenja. Sve reprezentacije učesnice EP bile su smeštene u izvanrednom sport kampu u čijem satavu je sportska hala, veliki broj terena za male sportove i izvanredan zatvoreni bazen. Sve je to lepo videti ali naša reprezentacija nije otišla da se provodi već da postigne dobre rezultate i plasmane što su naši takmičari i učinili. Zato će u daljem tekstu biti reči o tome kakav su uspeh postigli naši takmičari.

U terminu navedenom 1-7.06.2010. održano je otvoreno Evropsko prvenstvo količara i amputiraca. Takmičenje je od strane IPC priznato kao zvanično IWAS Evropsko prvenstvo. Za prvenstvo se može reći da je izuzetno loše organizovano uz učešće relativno malog broja zemalja /16 od toga 13 iz Evrope/. Zbog nekorektnosti organizatora prvenstvo su pre kraja napustile reprezentacije Nemačke i Slovačke. Problem je sledeći: u raspisu za tekmičenje stajalo je da će biti primenjene propozicije IWSA i IPC koje kažu da na takmičenju mogu biti /a i preporuka je/ spojene kategorije 54, 55 i 56 čime bi se dobio kvalitet i potreban broj takmičara /8 ili 12 po disciplini/ a da će se redosled određivati na osnovu bodovnih tablica /koeficijena/. Organizator je spojio navedene kategorije na samom takmičenju a u biltenu i proglašenju ih prikazao odvojeno i time ošteti sve takmičare. Iz tog razloga nijedan kategorija nije imala puno finale 8 takmičara.

Rezultati naših takmičara:

- Draženko Mitrović kategorija F-54 disk I mesto, zlatna medalja rezultat 28,69 m
kugla I mesto, zlatna medalja rezultat 9,75 m
koplje I mesto, zlatna medalja rezultat 27,89 m
- Jovica Brkić kategorija F-54 disk II mesto, srebrna medalja rezultat 23,85 m
kugla IV mesto rezultat 7,13 m
koplje II mesto, srebrna medalja rezultat 18,12 m
- Miloš Zarić kategorija F-55 disk III mesto, bronzana medalja rezultat 23,53 m
kugla III mesto, bronzana medalja rezultat 8,70 m
koplje II mesto, srebrna medalja rezultat 20,61 m
- Željko Čeliković kategorija T-46 400 m III mesto bronzana medalja rezul.1:04,16 min.
800 m II mesto srebrna medalja rezultat 2:22,22 min.

Dakle na ovom takmičenju naši takmičari su osvojili: 3 zlatne, 4 srebrne i 3 bronzane medalje. Da nije bilo propusta organizatora ovi rezultati bi bili izvanredni a ovako su znatno umanjeni opet ne krivicom takmičara. Ostaje za utehu to što je Draženko Mitrović u sve tri discipline ostvario rezultate koji su trenutno najbolji u svetu.

Vlastimir Golubović - Golub

UKRŠTENE REČI

Rešenje ukrštenih reči iz prošlog broja.

Vodoravno:

1. Božur - Kž - P; 2. O - Sveta Ana; 3. Grk - Guslar; 4. Au - Mirnost; 5. T - Atomisti; 6. Atm - Naj naj; 7. Šljivine ose.

Pripremio: Momčilo
Ružičić

Vodoravno:

1. Najviši oblik komike - Dva ista slova - Belgija; 2. Letopis matice srpske (skr.) - Pribor za neki posao; 3. Reka u Grčkoj - Kolona vozila sa vojnom pratnjom; 4. Doktor (skr.) - Pomalo beo, beličast; 5. Sedamnaesto slovo azbuke - Koje ima kvрге, kvrgavo; 6. Uzvik odobravanja - Mesto u Hrvatskoj kod Rijeke; 7. Adapter kod televizora (mn.).

Uspravno:

1. Deo automobila; 2. Zamorenost - Holmijum; 3. Mačevalački savez Srbije (skr.) - Grad u Francuskoj; 4. Obim - Susedna slova azbuke - Volumen; 5. Rok muzičarke; 6. Mađarska šahistkinja, Judit; 7. Pomalo crn; 8. Koje je u obliku cevi; 9. Grad u Hercegovini; 10. Jedinice količine podataka u kompjuteru.

◇	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1						◇			◇	
2				◇						
3				◇						
4			◇							
5		◇								
6				◇						
7										

OBAVEŠTENJE ČITAOCIMA "POGLEDI"

Poštovani čitaoci, obaveštavamo vas da u Domu u okviru radno-okupacioninih aktivnosti imamo kreativnu radionicu koju sprovodimo u saradnji sa Ustanovom i Udruženjem stanara Doma. U njoj rade i kreiraju stanari i prijatelji Doma. Neguju se i poštuju stari zanati:

- prave se cvetni aranžmani,
- izrađuje nakit od perlica, poludragog kamenja i fimo mase,
- boji grnčarija,
- prave čestitke,
- rade tapiserije,
- radi na razboju,
- oslikavanje majica itd.

Svaki proizvod je jedinstven, pravi unikat.

•••••

Za više informacija obratiti se Željku Dimitrijeviću na telefon 063/8644007 i Ivani Simić, radnom terapeutu tel. 064/0797902

U našem Domu nalazi se stalna izložbeno-prodajna postava radova korisnika naše ustanove.